

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

V písmech je ľudské telo často uvádzané ako chrám Boží. Ano, je to docela neobvyklé privilegium pro jakoukoli duši, dosáhnout tohoto posvátného příbytku, těchto Božských domů, je to opravdu požehnání být znovuzrozen jako lidská bytost. Při několika příležitostech Nejvyšší Mistryně Ching Hai mluvila o vzácnosti tohoto jevu. Být reinkarnován do lidského světa je těžké. Musíte mít dost lidských kvalit. Musíte mít spříznění s rodiči a se společností, s lidmi okolo, se kterými jste se narodili. Velmi obtížné. Potřebujete nějaké zásluhy, abyste byli lidskou bytostí. Museli jste udělat v minulosti něco dobrého, abyste se mohli narodit jako člověk. Jako živý chrám Boží je lidské tělo plně vybaveno podivuhodnými zázraky,

které mohou být probuzeny u těch, kteří jsou duchovně uvědomělí a mají úplnou víru ve Stvořitele všeho života. Inedia, latinský výraz pro „hladovění“ je lidská schopnost žít bez jídla. Od nepaměti vždycky existovali jednotlivci, kteří dokázali přežít z prány, nebo z životadárné životní síly. Díky požehnání Prozřetelnosti, inediaté, lidé, kteří provozují životní styl bez jídla, mohou čerpat na svou výživu energii z přírody: Žijú z čchi, zo zeme alebo z lesa, zo slnka a vzduchu. Využívajú toto všetko. Alebo žijú z lásky. Len z viery. Tito jednotlivci jsou známí jako breathariáni (pranariáni nebo inediaté), solariáni nebo wateriáni, a pocházejí ze všech oblastí života, z různých kultur a všech koutů světa. Vskutku možnosti a zázraky v tomto životě, které nám náš laskavý Stvořitel určil jsou nekonečné, jen se potřebujeme uvnitř spojit, abychom poznali přetékající velikost jako Boží děti. Nejvyšší Mistryně Ching Hai nám láskyplně doporučila týdenní seriály na Supreme Master Television, které nám představují tyto osoby

z minulosti a současnosti, kteří si vybrali žít na Zemi bez jídla. Možná vás budou jejich duchovní příběhy fascinovat, možná se vaše srdce otevřou a vaše obzory rozšíří.

Pozýváme vás teraz s nami sledovať 3. časť z nášho 4-dielneho programu „Anne-Dominique Bindschedler: rovnováha prostřednictvím pranariánského života“ – v relácii Medzi Majstrom a žiakmi.

Dnes budeme pokračovat v naší cestě do současné Francie, abychom se setkali s Anne Dominique Bindschedler. Mezi přáteli a rodinou známá jako Noushka, žije 65letá Anne Dominique Bindschedler od září 2010 nezávisle na jídle. V této epizodě bude mluvit o výzvách, kterým čelí jako breathariánka, a o efektivních způsobech na jejich překonání. Stává se vám, že se čas od času unavíte? Ano, čas od času se mi to stává. A jak tu situaci řešíte, aniž byste se uchýlila k fyzické stravě? Prostě odpočívám. Naučila jsem se mít přátelštější vztah ke svému tělu, protože dříve jsem se vždy nutila. Říkala jsem si: „Jsi unavená? Pokračuj.“ A protože jsem vychovávala

svoji dceru sama,
neměla jsem pravidelný
měsíční příjem. Musela jsem
dělat všechno – práci
sekretářky, shánění letenek,
propagaci své práce,
koordinaci organizátorů –
někdy bylo obtížné
sestavit harmonogram.
A někdy jsem
cestovala velmi daleko,
abych předávala své učení.
Cestovala jsem na Tahiti,
Mauricius, do Austrálie,
a to všechno vyžaduje
spoustu organizování.
A někdy jsem byla
vyčerpaná, byla jsem
precitlivělá na elektroniku,
takže jsem neměla počítač;
Všechno jsem dělala ručně.
Své složky jsem si
pořádala tak,
že jsem brala lepící štítky
a lepila je tak,
aby byly abecedně seřazeny;
Strávila jsem tím celé noci.
Udělala jsem si
těžký život, velmi těžký.
Tak jako ostatní jednotlivci
žijící bez jídla,
si i Anne-Dominique
uvědomuje mnohé výhody
životního stylu pranariánů
pro svůj všední život, a to po
duchovní i fyzické stránce.
Jak vám žití na práně
pomohlo vést
snadnější život?
Tak že spíme méně.
Namísto toho, abych spala
každou noc osm hodin,
jak jsem spávala dříve,
spím čtyři až šest hodin.
Máme více energie.
Všechnu tu energii,
kterou užíváme na trávení...
Bere to energii,
trochu energie to dává,
ale hodně jí to bere.

Energie, kterou utrácíme
chozením na nákupy,
děláním seznamu pro nákup,
umýváním nádobí,
vařením – to zabere
ohromné množství času.
I kdybychom, řekněme,
jedli syrovou stravu,
pak člověk
musí okrájet zeleninu.
Je to časově náročné,
jak říkáme v angličtině.
Postarat se o to všechno
zabere spoustu času.
Můžeme tedy říci, že být
vyživován světlem znamená
obdržet Boží milost?
Pro mě to tak bylo, skutečně.
Takže živit se světlem
znamená, že jedinec
vyživuje toto spojení
touto milostí?
Znamená to, že jedinec
musí něco denně praktikovat?
Poslouchejte, ne, ne.
Tohle je na tom zvláštní:
probíhá to samo
tím způsobem,
že se člověk otevírá.
Tento stav tedy znamená být
plný energie, a nepřítomnost
bolesti... (Ano.)
Takže fyzické tělo
je méně důležité,
méně než...
Ano i ne,
protože jsem si
vlastně vytvořila
jiný vztah ke svému tělu.
Stalo se něčím ještě víc,
než bylo předtím,
chrámem, a já jej
trochu zanedbávala,
protože jsem se snažila,
jak jsem vám říkala,
pracovat velmi tvrdě.
Takže jsem si
vytvořila s tělem
láskyplný vztah,
zcela odlišný.

A protože je
vyživováno světlem
a já miluji světlo, tak
své tělo nyní miluji více,
než když v něm probíhalo
těžké trávení.
Často jsem měla například
oteklé břicho.
Tedy tento stav milosti
je nyní trvalý
a já cítím, že jsem
po celý čas napojena;
Ani na to nemusím myslet.
Živit se pránou
je hlazení duše.
Je to bezmezná sladkost.
Je to svrchovaný,
čistý nektar, a práce,
kterou provádím se svými
pacienty – které již dále
nechci nazývat „pacienty“,
protože to předpokládá
nemoc, raději je nazývám
„přáteli“ – no, je to také
hlazení jejich duší.
Ujišťuje je to,
uvádí je to do stavu
důvěry v sebe,
takže se mohou vyléčit.
To je ono.
Je to o vytváření
bezpečného prostředí.
To je to, co postrádáme
nejvíce a právě nyní je
akutní nedostatek bezpečí
v kolektivním vědomí.
Znám některé lidi,
kteří se nikdy nebáli
a nyní říkají: „Mám teď
strach, začínám se bát.“
Ale jak pránická strava
mění či zlepšuje vaši náladu,
například v práci?
No, jen tou skutečností,
že jsem zkrátka taková,
cítím se jinak.
Nemám melancholii v duši,
jakou jsem měla předtím,
takže mám více energie,
mám větší důvěru v život,

i když kolem mě
jde všechno špatně,
já se držím směru.
Samozřejmě to mnou otřese,
jako kýmkoliv jiným.
Mohu z dále
cítili zemětřesení
a takové věci.
Představte si teď,
že cítím chvění.
V Japonsku se země
třese každý den,
proto...
Ale ve mně je
smysl stability,
emocionální stability,
který mi umožňuje
vézt se na vlně
mnohem snáze než dřív.
Podle
Anny-Dominique
je schopnost žít bez jídla
vrozená ve všech lidech,
i v malých dětech.
Takže, dle vašeho názoru,
fakt, že někdo žije
z prány, může skutečně
proměnit člověka.
Zcela určitě, ano.
Ale ve skutečnosti
to není dáno každému.
Poslouchejte, já nevím.
Je zde více a více lidí,
kteří mají touhu to udělat
a více a více lidí
je tomu otevřených
a já si rozhodně myslím,
že to může být
dáno každému.
Každý by to mohl udělat,
dokonce včetně dětí.
Nyní se na zemi rodí děti,
ohromilo mě,
když Jasmuheen řekla,
že v roce 1993,
se narodily některé děti,
které neměli touhu jíst.
Přijímání potravy
je vůbec nezajímavé,
a jsou v dobrém stavu.

Takže se, zcela spontánně,
živí světlem.
Proto si myslím,
že je to otevřené všem,
ale je nezbytné mít...
Jedna přítelkyně mi řekla:
„Máš spoustu odvahy.“
Řekla jsem, „Ne,
je zkrátka nezbytné
mít naprostou důvěru,
že je to možné.“
Kristus, když uzdravoval,
tak se před uzdravením
zeptal: „Věříte?
Máte víru?
Nemá smysl,
abych vás uzdravoval,
pokud nemáte víru.“
Takže je nezbytné
mít stále víru.
Je nezbytné
překročit přesvědčení,
že pokud nebudeme jíst,
zemřeme,
že pokud nebudeme pít,
zemřeme.

Sledujte nás opět budoucí
nedělu v závěrečném seriálu
„Anne-Dominique
Bindschedler:
rovnováha prostřednictvím
pranariánského života“
v relaci
Medzi Majstrom a žiakmi.